

Sygn. akt SNO 7/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Marian Buliński (przewodniczący) i sprawozdawca)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Bogumiła Ustjanicz

Protokolant : Anna Kuras

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego sędziego Sądu Okręgowego [...] po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 czerwca 2013 r.

sprawy

sędziego Sądu Rejonowego

w związku z odwołaniem obrońcy obwinionej

od wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego

z dnia 16 stycznia 2013 r.

- I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;**
- II. kosztami postępowania dyscyplinarnego odwoławczego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 16 stycznia 2013 r. sędzia Sądu Rejonowego została uznana za winną tego, że:

w okresie od dnia 01 stycznia 2008r. do dnia 30 kwietnia 2011 r. pełniąc funkcję Przewodniczącej IX Wydziału Wykonania Orzeczeń i Należności Sądowych

dopuszcza się rażącego zaniedbania obowiązków służbowych poprzez niewykonywanie czynności nadzorczych związanych z nadzorem nad sprawnym przebiegiem postępowania wykonawczego, w szczególności w sprawach dotyczących zarządzenia wykonania kary pozbawienia bądź ograniczenia wolności, co doprowadziło do rażącej przewlekłości procedowania i skutkowało brakiem decyzji w przedmiocie obligatoryjnego (art. 75 § 1 kk), bądź fakultatywnego (art. 75 § 2 kk) zarządzenia wykonania kary, w co najmniej następujących sprawach Sądu Rejonowego w [...]:

- w 2008r.:

[...],

w których nie podjęto decyzji odnośnie fakultatywnego zarządzenia wykonania kary,

-w 2008r.:

[...] , w których nie podjęto decyzji odnośnie obligatoryjnego zarządzenia wykonania kary,

-w2009r.:

[...] ,w których nie podjęto decyzji odnośnie fakultatywnego zarządzenia wykonania kary,

- w 2009r.:

[...],

w których nie podjęto decyzji odnośnie obligatoryjnego zarządzenia wykonania kary,

-w 2010r.:

[...],

w których nie podjęto decyzji odnośnie fakultatywnego zarządzenia wykonania kary,

- w 2010r.:

[...],

w których nie podjęto decyzji odnośnie obligatoryjnego zarządzenia wykonania kary,

-w 2011 r.:

[...],

w których nie podjęto decyzji odnośnie fakultatywnego zarządzenia wykonania kary,

tj. popełnienia przewinienia służbowego z art. 107 § 1 u.s.p. i na podstawie tego artykułu w zw. z art. 109 § 1 pkt 3 u.s.p. wymierzono jej karę dyscyplinarną usunięcia z funkcji przewodniczącej wydziału.

Odwołanie od tego wyroku złożył obrońca obwinionej, zarzucając temuż orzeczeniu:

- „ 1. Dokonanie częściowo błędnych ustaleń faktycznych w szczególności w zakresie funkcjonowania wydziału w okresie objętym zarzutem a zwłaszcza sposobu postępowania z zawiadomieniem z KRK;
2. błędny opis czynu przypisanego obwinionej sugerujący jej winę w zakresie zawiadomień bez akt ukrytych w szafie sędziego Sądu Rejonowego w sytuacji, gdy brak informacji czy zawiadomienia te znajdowały się w tej szafie w okresie objętym zarzutem;
3. błędną ocenę prawną zachowania obwinionej, która doprowadziła do nieprawidłowego ustalenia, że jej zachowanie wyczerpuje znamiona przewinienia służbowego opisanego w art. 107 § 1 u.s.p.;
4. wymierzenie obwinionej rażąco surowej kary.”

W oparciu o to skarżąca wniosła o zmianę orzeczenia i uniewinnienie sędziego Sądu Rejonowego od popełnienia zarzucanego jej czynu lub ewentualnie o zmianę wyroku i wymierzenie obwinionej kary dyscyplinarnej w postaci upomnienia.

Na rozprawie przed Sądem Najwyższym – Sądem Dyscyplinarnym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Odwołanie obrońcy obwinionej nie jest zasadne.

Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, poprawnie opisał czyn przypisany obwinionej, trafnie uznał, że takie zachowanie wyczerpuje znamiona przewinienia służbowego opisanego w art. 107 § 1 u.s.p. Wymierzona obwinionej kara dyscyplinarna nie jest karą łagodną lecz w pełni adekwatną do charakteru i wagi popełnionego przewinienia.

Zauważyć należy, że sąd orzekający uznał obwinioną za winną popełnienia przewinienia służbowego z art. 107 § 1 u.s.p., polegającego na zaniedbaniu obowiązków służbowych poprzez niewykonywanie czynności nadzorczych związanych z nadzorem nad sprawnym przebiegiem postępowania wykonawczego, w szczególności w sprawach dotyczących ewentualnego lub obligatoryjnego zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności bądź ograniczenia wolności. Skutkiem tego była rażąca przewlekłość postępowania i w efekcie brak decyzji sądu w bardzo wielu sprawach (swoista abolicja).

Przez nierejestrowanie zawiadomień z KRK obwiniona pozbawiła się możliwości wykonywania czynności nadzorczych nad przebiegiem postępowania w tych sprawach. Zawiadomienia z KRK wpłynęły do wydziału obwinionej i nie rejestrowane znikaly z pola widzenia przewodniczącej. Obwiniona nie miała kontroli nad tym, co z nimi się dzieje i czy w ogóle coś w ich sprawach rozpoczęto czynić zamiast tak poprawić system rejestracji, by uniemożliwić wpisywanie jednej sprawy do wykazu kilkakrotnie, zaniechano jakiegokolwiek rejestracji zawiadomień z KRK, przez co obwiniona systemowo zrezygnowała ze swego obowiązku wykonywania czynności nadzorczych nad sprawnym przebiegiem postępowania wykonawczego, gdyż nie pozostawiła sobie żadnej możliwości uzyskania wiedzy o przebiegu takiego postępowania wykonawczego.

Wyrzykowa i od przypadku do przypadku kontrola „szafy sędziego SR” nie może być uznana za spełniającą wymagania funkcji nadzorczej przewodniczącej wydziału.

Przypisane obwinionej przewinienie wiąże się z pełnioną przez nią w tym czasie funkcją przewodniczącej wydziału, a skutki zaniechania przez nią nadzoru nad przebiegiem postępowania w sprawach dotyczących zawiadomień z KRK są dla dobra wymiaru sprawiedliwości wyjątkowo dotkliwe prowadzące w niektórych sprawach nawet do bezprawnej abolicji.

Dlatego należy zgodzić się z sądem orzekającym, że wymierzona obwinionej kara jest surowa, ale jest karą sprawiedliwą.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

